

ἐξ ὧν τῶν ἐπαρχιῶν συναθροισμένων.

Ἐάν ᾖναι πτωχὸς καὶ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐν Πεκίνῳ, οἱ συμπολίται του, οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἢ καμινπόλεως πληρύνουσι τὰ ἐξόδα τοῦ δι' ἐκουσίῳν συνεισφορῶν.

Ἡ εἰς τὰ γράμματα ἱκανότης ἐκτιμᾶται πολὺ περισσότερον ἐν Κίνᾳ παρ' εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Ὁ ἐπιτυχὼν εἰς τὰς ἐν Πεκίνῳ τελευταίας ἐξετάσεις ἀποστέλλεται εἰς τὸ μέρος τῆς γεννήσεώς του καὶ περιάγεται ἐν θριάμβῳ καθ' ὅλον τὸν τόπον· οἱ γονεῖς του γίνονται εὐγενεῖς· καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς του ἔντιμοι.

Τὰ ὕψιστα ἀξιώματα τοῦ Κράτους εἶναι ἀνοικτὰ εἰς πάντας, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πτωχοτάτους.

Τὰ μέρη ὅπου γίνονται αἱ ἐξετάσεις εἶναι πολὺ περίεργα. Μεγάλαι περιοχαὶ γῆς καλύπτονται ὑπὸ ἀπειρῶν μικρῶν κελίων, κατεσκευασμένων ἐκ τοῦ ὧν. Ἐκαστον τῶν κελίων τούτων εἶναι 5 1/2 πόδας ὕψηλόν, 4 ποδ. πλατὺ, καὶ 5 μακρόν. Ἐκαστος τῶν ὑποψηφίων κατακλείεται εἰς ἐν τούτων καὶ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ ἐκείθεν κατὰ τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων· φέρει δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τροφὴν του καὶ ἐξετάζεται αὐστηρῶς πρὶν εἰσελθῇ μήπως φέρῃ ἐπάνω του βιβλίον ἢ χειρόγραφον.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ μανδαρίνον ἐν στολῇ καθήμενον· τὸ ἐπὶ τοῦ πλοῦτου πτερὸν τοῦ τοῦ δεικνύει τὸν βαθμὸν του, τὸ μπρίκιον περιέχει τὸ τοαῖ του, τὸ ριπίδιον μεταχειρίζεται διὰ νὰ ἀερίζεται καὶ τὰ ἄνθη πρὸς εὐχαρίστησίν του, ὁ ἑπὶ σθεν αὐτοῦ ἱστάμενος εἶναι ὑπηρέτης. Εἶπε νὰ εἰσά-

γετο καὶ παρ' ἡμῶν ὁ διὰ διαγωνισμοῦ τρόπος τοῦ διορίζειν τοὺς ὑπαλλήλους καὶ μάλιστα τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητάς.

ΔΕΝ ΔΥΝΑΜΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΩΜΑΙ ΠΛΕΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ.

Κοράσιόν τι ἐγονάτισε κατὰ τὸ σὺνήθες ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν διὰ τὰς εὐλογίας τῆς ἡμέρας καὶ ζητήσῃ τὴν σκέπην του κατὰ τὴν νύκτα. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου συνειθίζει νὰ λέγῃ, «Εὐλόγησον, Θεέ, τὴν ἀγαπητὴν μου μητέρα καὶ . . . ἡ φωνὴ του διεκόπη. ὤψωσε τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὴν μητέρα του, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας ἦτο γονατισμένος καὶ εἶπε μετὰ συγκινήσεως, «Δὲν ἔμπορῶ, μαμά μου, νὰ προσεύχωμαι πλέον διὰ τὸν πατέρα μου!»

Ἡ μήτηρ περιμένασα ὀλίγας στιγμὰς ἵνα παρέλθῃ ἡ συγκίνησίς της· τὴν παρεκίνησε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προσευχὴν της. Οἱ γλυκεῖς ὀφθαλμοὶ της ἀπῆντησαν πάλιν τοὺς ἰδικούς της καὶ μετ' ἐρέμουσαν φωνὴν «ὦ μητερ,—εἶπε,—δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἀφήσω. ἔξω ἀπὸ τὴν προσευχὴν μου.» Ὅτ' εἶπω, «Εὐχαριστῶ σοί, Θεέ μου, ὅτι εἶχόν ποτε πατέρα.» Ἐκτοτε δὲ ἐξηκολούθησε νὰ τὸν συμπεριλαμβάνῃ τοιαυτοτρόπως εἰς τὰς προσευχάς της.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Παιδίον τετραετές, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγαπητὴ μήτηρ ἀφηρπάγῃ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, γονατίσαν τὴν ἐπομένην τῆς ἐνταφιάσεώς της ἡμέραν ἔμπροσθεν τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς του, ἤρχισε νὰ λέγῃ τὴν συνήθη τὴν προσευχὴν. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὸ «Θεὲ εὐλόγησον τὸν ἀγαπητὸν πατέρα κλπ. ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως μα— . . καὶ ὤψωσαν τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸν πατέρα του, ὁ ἡ μαμά μου, παπᾶ,—εἶπεν,—εἶναι εἰς τὴν οὐρανὸν εὐτυχής! καὶ κόψαν πάλιν τὴν κεφαλὴν τε. Βοήθησόν με, Θεέ, ἐξηκολούθησε νὰ γείνω καλὸν παιδίον, ὥς ἐστιν ἀποθάνω νὰ ὀπάω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν οὐρανὸν, ὅπου εἶναι ἡ ἀγαπητὴ μου μήτηρ» καὶ ἔκτοτε ὁσάκις προσευχεται μετὰ τοῦ πατρὸς του ἐξακολουθεῖ νὰ συμπεριλαμβάνῃ οὕτω πῶς εἰς τὰς προσευχάς του καὶ τὴν μητέρα του.

Πόσον καλὸν καὶ εὐχάριστον πρᾶγμα διὰ τὰ παιδιά νὰ ἐνθυμῶνται τοιαυτοτρόπως τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς των!

ΚΑΛΟΝ ΚΟΡΑΣΙΟΝ.

Θέλεις μικρὴ μου ἀναγνώστρια νὰ μάθῃς τί εἶναι καλὸν κοράσιον; Ἀκουσον. Εἶναι τὸ ῥόδον τῆς μητρὸς της. Εἰδὼς ποτε ῥόδον (τριαντάφυλλον) μετὰ τὴν βροχὴν; Εἶναι πολὺ εὐωσμον πρᾶγμα. Ἀλλὰ τὸ εὐωδέστατον ῥόδον ἐν τῷ κόσμῳ δὲν εἶναι οὐδέ